

Een zacht dier!

Uit zijn aard is het paard een zacht dier. Zeker, zij die met paarden omgaan moeten altijd voorzichtig zijn.

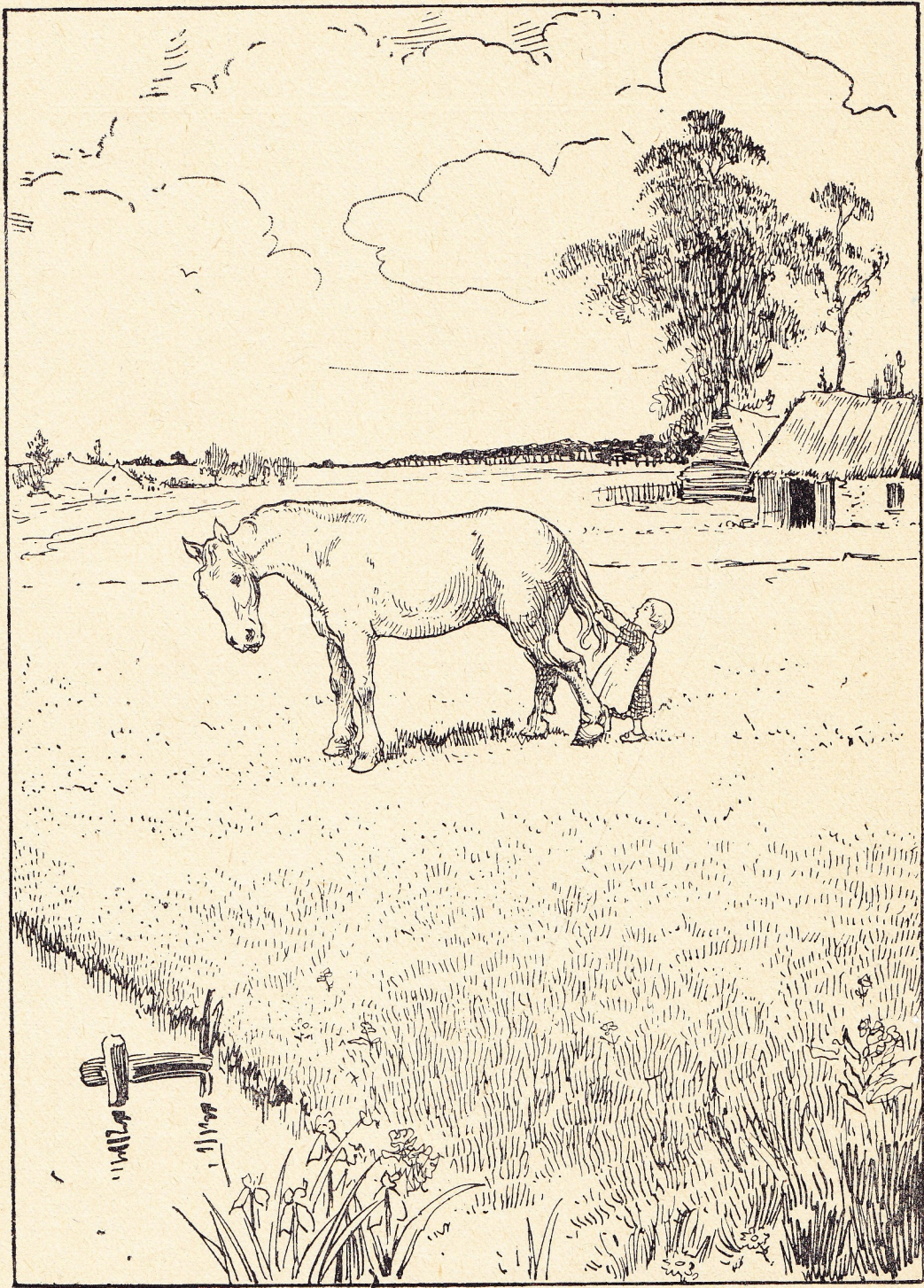
Een paard is zeer vreesachtig; het schrikt van een geluid, van een wapperenden doek, van een voorbijrijdenden trein, tenminste zoo het daaraan niet gewoon geworden is.

En een geschrokken paard slaat dikwijls op hol. Dan is het zijn bezinning kwijt, holt maar voort, loopt menschen en ook kraampjes omver tot het in 't water stort of op een muur botst!

Een paard, dat gepijnigd wordt, slaat soms met zijn hoeven en wee die er door getroffen wordt! Dat hebben jongens, die het dier haar uit den staart trekken, wel ondervonden.

Toch is het paard uit zijn aard een zacht dier, zooals we reeds zeiden. Luister eens, wat ons de heer Van Kalken, de bekende kindervriend, verhaalt:

„Van het verstand en de zachtheid des paards kan ik u een paar voorbeelden geven, die ik zelf heb bijgewoond. Ik was eenige dagen in een klein dorpje, om de frissche buitenlucht te genieten. De menschen, bij wie ik woonde hadden een allerliefst kind van drie jaar. De kleine was ongemerkt op het grasveld gegaan, waar het paard stond te grazen. Hij trok het goede dier bij den staart, juist toen wij hem bemerkten. Verschrikt vloog zijne moeder op, en angstig keken wij door het venster. En wat zagen wij? Het paard lichtte voorzichtig den achterpoot op, en duwde den kleinen man zacht achteruit. Ware de Moeder een minuut vroeger gekomen, dan zou het goede dier, het kind misschien van schrik gewond hebben.

Een andermaal, en dit is reeds vele jaren geleden, speelden een paar kleine meisjes bij eenen molen, die door een paard in beweging werd gebracht. De kinderen gingen nu en dan in den molen, en één wilde dwars voor het paard naar de overgestelde zijde loopen. Het onvoorzichtige meisje struikelde en viel zoo dicht vóór de voeten van het dier, dat er aan geen helpen te denken viel. Maar het paard stapte eerst met de voorpooten, toen met de achterpooten over het kind, zonder haar het minste leed te doen. Haar Vader was daarover zoo gelukkig en dankbaar, dat hij het goede dier nooit heeft willen verkoopen. Toen het te oud werd om te werken, bleef het rustig op stal of in de weide, en zoo had het een goeden ouden dag.

HERT DE DIEREN LIEF

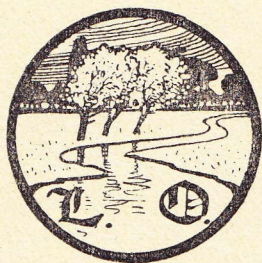
Lod. Opdebeeck Antwerpen

HEBT DE DIEREN LIEF

VERHALEN UIT HET LEVEN VAN DIEREN

DOOR

JAN VERBEKE.

LODEWIJK OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN.